

„Той ся бѣднѣй самъ зѣвтири, —
 „Посрѣдъ вѣцли лѣвъ ся ери! —
 „Люто онъ ся тамъ разлюти,
 „Мечъ пѣргаво тамъ заперха,
 „Крѣвъ закипѣ вожду въ нерва;
 „Цѣла орда звѣрска смути,
 „Най ся вече осмѣлваше,
 „Кат' си жѣртви поглѣдваше:
 „Сякѣй нападѣ отбиваше,
 „Вѣвъ мигъ зѣлка-тѣркулваше,
 „Прѣзъ лешове прикрачваше,
 „Женскѣй нападѣ прѣварваше;
 „Щомъ ся грозно провикнеше,
 „Отчаяность врагомъ бѣше:
 „Въ случай га ся наранваше, —
 „Аманъ! вече врѣдъ грѣмваше;
 „Турци въ снопи нарѣждаше,
 „Вѣвъ крѣвта самъ вече пливаше:
 „Тогасъ храбро заюрваше,
 „Безчетъ Турци, като стадо,
 „До кѣтъ вече ослабваше!
 „Очякваше борба радо;
 „Кат' ся въ мѣсто вѣспираше,
 „Нови сили събираше. . . —
 „Наста врѣмя той отслабна,
 „Крѣвъ му бухна изъ рани: —
 „Още веднаждѣ той ся напна,
 „Тѣло му ся все прошедри;
 „Задуши го множеството,
 „Обколи го цѣла орда;
 „Близко бѣше пространството,